

Dansk Kunstblad.

Udgivet af Kunstsforeningen. Redigeret af F. C. Hillerup.

Tredie Bind.

Løverdagen d. 3. November 1838.

Nr 24.

Juni 1838.

Den antiquariske Iver, som i den senere Tid igjen begynder at vagne til et nytt Liv, bører allerede de herligste Frugter med Hensyn til Udvældelsen af de vaticanske Samlinger. I dette Diblik er man beftægtet med Opstillingen af den General Galassi affjorbte betydelige Skat af etruskiske Oldsager. Da denne især bestaaer af de i Aaret 1836 i Gaere, det nuværende Cervetri, i en Grav opdagede fine Guld- og Sølvbarbeider, saa er navnlig denne Klasse af Monumenter blevet paa det skønneste beriget. Det er høst interessant at see det bekræftet ved de zulige Mindesmærker af forskellige Slags, hvad de Gamle berette om det kunstige Etruriens Frembringelser i denne Retning. Det kostbare Materiale, de rige Forziringer, som ifolge Etruskernes eiendommelige Charakteer nærme sig til det Groteske, og den nette Udførelse fortjene Beundring. Uden her at ville indlade os i Details, gjelder med Hensyn til det Techniske i Almindelighed denne Bemærkning. De fleste Smykker bestaae af meget tyndt Guldblik, hvori Forziringerne ved Hjælp af staarne Stempler ere anbragte i ophojet Arbeide. Det seer man f. Ex. paa et prægtigt Brystskejold, der, som Levning af et Gravmykke, ligg paa en Jernrist, og blev fundet i den omtalte Grav. I forskellige, med Skjoldets yderste Rand parallellobende Rækker gjentages ideligt visse Forziringer, som bevingede Lever, Gryphær o. s. v., som tydeligt forraade Brugen af Stempler. Det samme bemærker man paa de allerede tidligere i Museets Besiddelse værende Guldkæder, som bestaae af et Antal Kugler, der hænge sammen ved en Traad, ganske som de Smykker, man seer paa Væggemalerierne i Corneto og paa nogle Spelle. Ogsaa her have sædvanlig to og to eller flere nojlagtigt det samme Stempel, et Billedværk i den eiendommelige etruskiske, af Gemmer og Spelle bekjendte Stil, Helena mellem sine Brødre, Kapaneus truffen af Lynild, Hephaistos, smedende Vaaben, og lignende

Fremstillinger. Hvor sædvanlig Brugen af Stempler overhovedet var ved finere Arbeider, selv i Bronze, viser den lille, ovalrunde Bronzeskifte i det samme Museum med omkringlobende Fremstillinger af Almanzonkampe. I disse Fremstillinger, som ved Still og Composition vise en langt ødtere Charakteer end de mere groteske Forziringer paa Laaget og Fodderne, forfølger man tydeligt Stempler, som gjentages fire til fem Gange, hvorved fun den skjedesløse Sammensæningsmaade er paafaldende. Hjæl og her er et Been, en Arm ufuldendt, og maa af Bestueren selv tankes færdigt ved den rigtige Forbindelse af Stemplerne. Selv Leerarbeider ere ikke udelukkede fra denne eiendommelige Technik. Stempler findes anvendte paa en heel Række Basler fra de raaeste chrysiske Kar (Sammenlign Micali Stor. p. 21) indtil enkelte af den fortrinligste Skønhed, hvorfaf Museet besidder to, begge med en Fremstilling af Herakles paa en Quadriga, som uforandret gjentages fire Gange i det Indre af Skaalen, og er af en udørket Legning. Øste vare disse Reliefs endnu belagte med en Guldbeklædning, hvorfaf der har vedligeholdt sig nogle Spor paa en meget gammel Base i den Gallaske Samling.

En anden betydelig Green af Guldsmedkunsten var Filigranarbejdet, den Færdighed at sammenlægge Guld- og Sølvtraade, og endnu hyppigere smaa Korn af samme Material, til forskellige Prydelsser, og fastlodde dem paa en underliggende Plade. Heri er ligefledes blevet leveret noget Beundringsværdigt, ikke saavel hvad Figurerne Zulighed angaaer, som med Hensyn til den fine, fun ved Hjælp af Glas mulige Sammensæning af de smaa Korn. Af Algrafer, Brystsnaale, Spænder m. m. udarbejdede paa denne Maade, frembyder Museet det skønneste Udvælg.

Paa Grund af en eiendommelig Technik fortjener et Antal Kænde, som allerede tidligere fandtes i Museet, at omtales blandt Gulbarbeiderne: et Slags bredt, Panden omgivende Diadem af enkelte meget fint staarne og med smaa Traade forbundne Blade. Disse, som tildeels ere vel vedligeholdte,

Malerier. Intet Under, at hans Mapper mere og mere fyldes med Landskaber, Genrebilleder, Portraiter og Dragter fra Mexico, Peru, Chile, Anderne og Las Pampas! Et rigt Uddytte for Penselen gav især et Ophold af flere Uger iblandt de uafhængige Indianerstammer ved Uranc og flere Steder. En Interesse af et andet Slags ville de mange Portraiter af historiske Personer, hvorpaa han samler, frembyde. Og for en Kunstmester høist mærkeligt er det, at han heller ikke lader det mangle paa historiske, statistiske og andre Noticer til en fuldstændig Skildring af Landenes Tilstand og Historie.

At et saa eiendommeligt og betydnende Talent paa en saa original Udviklingsbane, ikke skulde opnaae store Resultater, er ikke tænkeligt, med mindre det skulde mode uovervindelige Hindringer for sin ødle Streben. Skulde derfor en Alt for sin Kunst oposerrende Mand, af Mangel paa Understøttelse fra Fædrelandet synke midt paa sin besværlige og farefulde Bane, bør den tydste Kunst, ja vi kunne vel sige, Kunsten i almindelighed ikke forglemme, at en af dens værdige Sønner banede sig en saadan Vei og gik tilgrunde under sig en Streben. Men vi ville haabe det Bedste, og troste os med den Tanke, at Forsynet vil holde sin Haand over ham, og bringe ham sund og lykkelig tilbage til det ham saa kjære Fædreland.

Rugen das taler om to Sendelsler, for det meste Oliemalerier, som, ifølge hans Beregning, forloengst maatte være ankomne til Hamburg, hvor man dog endnu intet har hørt dertil. Overhovedet er den langsomme Communication mellem America og Europa ham en Kilde til megen Oval. Han beklager sig meget over, at han i Aar og Dag intet har hørt fra alle sine Frænder og Venner, ved hvem han hænger med den troeste Hengivenhed.

Fra Madrid.

Correo Nacional af 25de Juni meddeler et Brev til de Franskes Konge fra en i Paris levende spansk Maler, som beklager sig over, at den i Europas første Stad under den prunkende Titel „Spanisk Museum“ sammenbragte Billedsamling er de store spanske Mestere upårdig. Man skulde heller — siger der fremdeles — have anskaffet sig en Succes af de fortrinligste Malerier fra Spanien istedesfor de fire

hundrede, hvoraaf de fleste neppe vilde blive optagne i gode Privatgallerier. Man har bragt Quantiteten Qvalitet til Offer; mindst burde Copier efter Billeder i private Samlinger finde Vei til Louvre. De med storst Sagkundstab valgte Malerier ere af Zurbaran, men der er næsten for mange af ham, og derimod for faa af Alonso Cano, skjønt dennes „Bileam“ gør Agentens, Baron Taylors Smag Afre. De Ribera tilskrevne Arbeider ere af den Beskaffenhed, at Kunstmesteren neppe vilde vedkende sig mere end to eller tre af dem, hvis han kunde gaae igjen og besiege Louvre. Af Juanes, Morales, Pereda og andre udmarkede Mestere findes der aldeles intet. Af Murillo har Baron Taylor kun tilveiebragt Stykker af anden Rang, og selv mange af de ham tillagte Billeder ere Verker af hans Elever; og ikke et eneste af dem kan udholde Sammenligningen med den hellige Famille i det gamle Pariser Museum, med det i det engelske Nationalgallerie eller selv adskillige i private Samlinger i Paris. Af Velasquez findes der ikke et eneste Billeder, og den efter ham opkaldte Afdeling indeholder kun Arbeider af hans Elever og selv adskillige, som slet ikke tilhøre hans Skole. Hyrdernes Tilbedelse vil ingen Kjender tilskrive Velasquez, men snarere Zurbaran; og hvis det forresten var af den Forste, vilde det kun være et Begynder-Arbeide, og altsaa en slet Representant for denne berømte Mester. Min Hensigt (Slutter Forfatteren) er ikke at ville angribe Baron Taylor, men kun at bede Deres Majestæt om at hanlyse alt Slet og Middelmaadigt fra det spanske Museum. Saavel Frankrigs som Spaniens Afre udfører dette i de kjønne Kunsters Interesse.

Kunstforeningen.

Lorsdagen den 25de October havde vi efter Lejlighed til at see nogle Malerier af Thorvaldsens Samling, nemlig 1) Et smukt lille idyllist Landskab af Prof. Lund. Dette vakkre Arbeide har en behagelig varm Tone; især ere Baggrund og Mellemgrund udførte med poetisk Følelse og yndig Naturlighed. 2) Et særdeles skjønt lille Blomstermaleri af Prof. J. L. Jensen. Paa dette Stykke, som er malet for fort siden, beundrer man de med megen Natur udførte Lilieconvaller, Aurikler og andre smukke Smaa-

blomster. 3) Madonna med Barnet af Prof. Eckersberg. Dette Arbeide, som vi her saae udført i mindre Format, have vi for endel Aar siden seet malet efter en større Maalestok paa en academisk Udstilling. Compositionen, hvortil Motivet er taget af Raphaels "Madonna di Foligno", er unægtelig simpel og grandios. Grupperingen af Figurerne er smuk; Maria er fuld af rolig Værdighed, og Barnets Ansigt meget udtryksfuldt. Ved denne Lejlighed kunne vi ikke tilbageholde den Bemærkning, at Jesusbarnet paa dette Billede synes os mere fremrykket i Alder end det i lignende Compositioner pleier at finde Sted; vi ville foresten ikke deraf paa nogen Maade dadle dette, men anføre det blot som noget, der ikke er sædvanligt. Den Glorie af Englehoveder, der i en glandsfuld Taage omgiver den guddommelige Gruppe, er fortrefligt udført. Ligeledes er Madonnas Draperie smukt fastet og mesterligt malet. 4) Partie af Smyrna, malet 1835 af Englenderen Haring. Dersom ikke Hr. Norbyes aandfulde Billeder havde gjort vort Øje noget fortroligt med den østerlandske Verden, vilde dette Stykke, som iovrigt ikke kan maale sig med vor Landsmands Arbeider, vistnok have frapperet mangen Beskuer. Imidlertid er dog den hele Scene, endskjont den egentlig ikke viser os noget Nyt, ret interessant. Kaffehuset i Forgrunden med sine mauriske Arcader og rygende Gjæster føngsler Øjet paa en behagelig Maade, uagtet man i perspektivisk Henseende maafee kunde have Et og Andet at indvende mod det langt fremspringende Tag. Ogsaa Moskeerne med de slanke Minareter bidrage til at hæve dette lille Arbeide, som har en ret vacker Tone. Blandt Figurerne, der tjene til Staffage, have vi især med Opmærksomhed betragtet en Mand, som i en meget naturlig Stilling, der rober Træthed, læner sig op til en Muur, og venter paa, at en Vandkruske, som han har sat hen under et af Muren fremvældende Springvand, skal blive fyldt. 5) Indgangen til Villa Borghese af Diofebi. Enhver Læser og Læserinde, som blot har gennemløbet en italiensk Reisebeskrivelse, kender Navnet paa denne prægtige Villa med dens vidtfløjtige smagfulde Park, hvor man vandrer mellem Templer, Statuer, Fontainer, Vandbassins og kunstige Ruiner. Paa dette Stykke seer man dog intet af Helligdommen selv, men kun den, lige udenfor Porta del Popolo i de nyeste Tider opførte Indgang til den skjonne Lyttskov. To

større Pavilloner med en stor Jernport i Midten, gennem hvil Gitterværk man vinner et Gaffino og et Vandfald, antyde, at der indenfor findes noget mere end Sædvanligt. Udenfor, lige i Forgrunden er en rig Staffage af Gaende, Ridende og Kjørende. I en Vogn sidde muntre Kvinder af den lavere Klasse med Mands-hatte og brogede Klæder; deres lyttige Gebærder og den i Bettet hævede Tambourin vidne om det gode Lune, der besjeler dem. En anden Equipage rummer derimod fornemme Damer, som formodentlig have gabet eller coquerteret hele Corso igjennem, og nu ville fortsætte det begyndte Dagværk i Parkens Alleer. Blandt Fodgjængerne staae to Gensdarmer, og overse Mængden med deres Spæderblis. Forresten har dette Stykke en mat Tone, og vækker, egentlig talt, mere Interesse ved sit Indhold end just ved sit Værd. 6) Et Partie af Capitolium af Martens. Man seer gennem et af Sidepalladernes Arcader henimod den store Trappe, der fører ned til Piazza del Campidoglio, Statuerne paa endel af Valustraden (Gastor og Pollux), Trophœer og den ene colonna milliaria. Bagved disse Gjenstande hæver Kirken Araceli sig med sin mærkelige Façade, der virker saa imponerende, naar man ned fra Pladsen seer den throne over den gigantiske Trappe, som fører op til den. Dybere nede et Partie af Staden.

Kunst-Indbydelse.

Dyfodret af adskillige af Kunsts Venner, indbyder Undtagne andre dens Behyndere til Parcellsubscription paa: **Sammlung von Lithographien, nach den vorzüglichsten Gemälden der Königl. Gallerie zu Dresden,** paa følgende Bilkaa: 1) et Exemplar, 100 Lithographier, fordeles paa 10 Parceller, saaledes at nemlig hver Parcellist, ved Verkets Slutning, vil være i Besiddelse af 10 Lithographier. 2) Helle Verkets Priis, 200 Rbd., fordeles ligeledes paa ovennævnte 10 Parcellister, saaledes at hver vil komme til i det Helle successe at betale 20 Rbd. 3) Af disse 20 Rbd. erlægges ved det første Blads Modtagelse 4 Rbd., hvori er indbefattet Prænumeration for sidste Blad, i Overensstemmelse med den originale Plan. 4) Ønsker Nogen at fratræde Subscriptionen, staaer dette ham til enhver Tid friit, dog kan han da ikke gjøre nogensomhelst Fordring paa Tilbagebetaling af det prænumerando Erlagte. (Dette stemmer ligeledes med den originale Plan). 5) Som Erstatning for denne Prænumeration er i hele Verkets Priis beregnet den Godtgjærelse, som Forlæggeren tilfælder Prænumeranterne, ved i 12te og 24de Heste at levere 6 Bladte istedekfor 4. 6) Fordelingen af Bladene seer, efter foregaende Indbydelse til samtlige Deeltagere, i de Mødendes Nærørelse, ved Kodtrækning. 7) Subscriptionen træder først i Kraft, saaart der er tegnet det fulde Antal af 10 Parceller, og anses da for sluttet.

København, den 29de October 1838.

And. Fred. Host.

Boghandler.

Gothersgaden Nr. 349, i Stuen,
ret ved Kongens Nytorv.